

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΛΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014. ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ιωσήφ Του μνήστορος, Δαβίδ Του προφ#Τάνακτος, Ιακώβου Του αδελφοθέου. Των Αϊών Δισμυρίων Των εν Νικομ#δεία καέντων μαρτύρων.
Έτος 7^{ον} Τεύχος 327

Τρία γεγονότα μας διηγείται η σημερινή ευαγγελική περικοπή, την φυγή του Ιησού στην Αίγυπτο, τη σφαγή των νηπίων της Βηθλεέμ και την επιστροφή του Χριστού στη Ναζαρέτ. Μετά την αναχώρηση των Μάγων από τη Βηθλεέμ, άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε στον Ιωσήφ προτρέποντάς τον να αναχωρήσει για την Αίγυπτο, μαζί με την Μαρία και τον μικρό Ιησού, διότι ο Ηρώδης αναζητούσε το Χριστό, όχι για να Τον προσκυνήσει, όπως είπε στους Μάγους, αλλά για να τον φονεύσει. Νύχτα μας λέει το Ευαγγέλιο πήρε ο Ιωσήφ το Θείο βρέφος και την Μητέρα Του και ανεχώρησαν στην Αίγυπτο. Παρέμειναν εκεί αρκετό χρονικό διάστημα, μέχρι που απεβίωσε ο Ηρώδης, και με τον τρόπο αυτό εκπληρώθηκε η προφητεία που έλεγε ότι ο Θεός θα προσκαλούσε τον Υιό Του στην Αίγυπτο. Ο Ηρώδης, όταν αντιλήφθηκε ότι οι Μάγοι έφυγαν χωρίς να τον ενημερώσουν πού βρίσκεται ο Ιησούς, θύμωσε και έστειλε τους στρατιώτες του να σκοτώσουν όλα τα νήπια μέχρι δύο ετών που βρισκόταν στη Βηθλεέμ και τα περίχωρά της. Μετά δε τον θάνατο του Ηρώδη, φανερώθηκε και πάλι ο Άγγελος στον Ιωσήφ λέγοντάς του να επιστρέψουν στη γη του Ισραήλ. Όμως επειδή στην Ιουδαία βασιλεύε ο γιος του Ηρώδη Αρχέλαος, ο Ιωσήφ αποφάσισε να εγκατασταθεί στη Γαλιλαία, στην πόλη της Ναζαρέτ. Και με τον τρόπο αυτό, κλείνει την διήγησή του ο ευαγγελιστής Ματθαίος, λέγοντάς μας ότι εκπληρώθηκε και η προφητεία που έλεγε ότι ο Υιός του Θεού θα κληθεί Ναζωραίος.

Η σκληρή και αποτρόπαια πράξη του Ηρώδη προξενεί ιδιαίτερη εντύπωση, ακόμα και σήμερα. Η ιερά Παράδοση της Εκκλησίας μας λέει ότι φονεύθηκαν δεκατέσσερις χιλιάδες νήπια. Οι ιστορικοί πάλι θεωρούν ότι ήταν πολύ λιγότερα, περίπου στις δύο χιλιάδες. Ανεξάρτητα όμως από τον ακριβή αριθμό των σφαιασθέντων νηπίων, αυτό που προξενεί ιδιαίτερη εντύπωση είναι η στάση του Ηρώδη. Όταν άκουσε από τους Μάγους ότι στη Βηθλεέμ γεννήθηκε ο Βασιλεύς του Ισραήλ, το μόνο που σκέφτηκε ήταν ότι ο μικρός Ιησούς αποτελούσε απειλή για την εξουσία του, για το βασίλειο που διοικούσε. Φοβήθηκε ότι μια μέρα ίσως το παιδί αυτό του πάρει το θρόνο, και τυφλωμένος από το φόβο αυτό διέταξε τη σφαγή των νηπίων. Ήλπιζε με τον τρόπο αυτό ότι θα εξαλείψει τον κίνδυνο, ότι θα προστατέψει το θρόνο του και όσα του ανήκουν. Ωστόσο, όχι μόνο δεν κατάφερε να εξοντώσει τον Χριστό, μιας που Άγγελος Κυρίου καθοδήγησε τα βήματα του Ιωσήφ μακριά από κάθε απειλή,

αλλά ο ίδιος ο Ηρώδης απεβίωσε πολύ νωρίς, και μαζί με αυτόν ξεχάστηκε το γεγονός της Θείας Γέννησης και της απειλής ενάντια στην κοσμική εξουσία των βασιλέων του Ισραήλ. Όσο κι αν μας φαίνεται περίεργο, πάντοτε μέσα στην ανθρώπινη ιστορία υπήρξαν και υπάρχουν άνθρωποι σαν τον Ηρώδη, που θεωρούν τον Χριστό ως απειλή για τα εγκόσμια σχέδιά τους, για τα κεκτημένα δικαιώματά τους και για την εξουσία που ασκούν στους ανθρώπους. Και γι αυτό δεν είναι λίγοι αυτοί που με μίσος και βίαιο τρόπο καταφέρονται ενάντια στο Χριστό και τους χριστιανούς, ακόμα και σήμερα.

Αυτή η αντίδραση, αυτό το μίσος και η εμπάθεια δεν προέρχεται απαραίτητα μόνο από τους ανθρώπους που ασκούν ή θέλουν να ασκούν εξουσία, αλλά συχνά και από τους ανθρώπους που καθημερινά συναναστρεφόμαστε στην εργασία μας και στον κοινωνικό μας περίγυρο. Και τούτο, επειδή το κοσμικό φρόνημα, το προσηλωμένο στα γήινα και τα εφήμερα, θεωρεί πάντοτε ως απειλή το πνεύμα του Ευαγγελίου και την παρουσία του Χριστού ανάμεσα στους ανθρώπους. Γι αυτό και βλέπουμε σήμερα να πληθαίνουν οι φωνές που στρέφονται ενάντια στο Χριστό και την Εκκλησία, που θέλουν ει δυνατόν να εξαλείψουν το θρησκευτικό συναίσθημα από τις καρδιές των ανθρώπων, που επιθυμούν να διαμορφώσουν μια κοινωνία δίχως Χριστό, χωρίς ελπίδα Αναστάσεως, εξαρτημένο από την ψευδή ευφορία της τηλεπικοινωνιακής κουλτούρας, και από τη δουλεία του καταναλωτισμού, που εξυπηρετεί και συντηρεί τους ισχυρούς της γης. Αυτό δεν πρέπει να μας ξενίζει. Ο ίδιος ο Χριστός μας είπε ότι δεν υπάρχει μαθητής μεγαλύτερος από τον δάσκαλό του, και ότι αν τον ίδιο τον εμίσησε ο κόσμος, τότε θα μισήσει κι εμάς.

Ας μη ξεχνάμε όμως ότι, όπως ο Θεός προστάτευε το βρέφος της Βηθλεέμ από την μανία των διωκτών του, έτσι προστατεύει και διασώζει από τις παγίδες του εχθρού και όσους Τον πιστεύουν και ακολουθούν με ταπεινότητα το θέλημά Του. Καμία δύναμη δεν είναι ισχυρότερη από την αγάπη του Θεού, τίποτα δεν μπορεί να ανατρέψει το σχέδιο του Θεού για τον κόσμο αλλά και για την προσωπική μας ζωή. Αρκεί σαν τον Ιωσήφ να έχουμε ταπεινή καρδιά, να έχουμε τα αυτιά της ψυχής μας ανοιχτά στο θέλημα του Θεού. Αρκεί να έχουμε πίστη βεβαία ότι Αυτός είναι η ζωή, η αλήθεια, η σωτηρία η δική μας αλλά και όλου του κόσμου.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

Άγιος Γεδεών ο Καρακαλληνός

Ο Άγιος Γεδεών, το καύχημα και το σέμνωμα της Ιεράς Μονής Καρακάλλου, ανήκει στη χορεία των Οσιομαρτύρων εκείνων, οι οποίοι ορμώμενοι εκ του Αγιωνύμου Όρους, ομολόγησαν με παρρησία τη Χριστιανική πίστη και κατήσχυναν την ασέβεια των τυράννων. Η διδασκαλία, το μαρτυρικό αίμα και τα θαύματα των Οσιομαρτύρων που ακολούθησαν ενίσχυναν τους Χριστιανούς και προετοίμαζαν την επανάσταση του

υπόδουλου γένους.

Ο Άγιος Γεδεών γεννήθηκε στο χωριό Κάπουρνα της επαρχίας Δημητριάδος από ευσεβείς και ορθοδόξους γονείς. Ο πατέρας του ονομαζόταν Αυγερινός και η

μητέρα του Κυράτζα. Είχε άλλα επτά αδέρφια· 3 αδελφούς και 4 αδελφές, αυτός ήταν ο πρωτότοκος, που ονομαζόταν Νικόλαος.

Επειδή ο πατέρας του δεν μπορούσε να εξοικονομήσει τα προς το ζην αναγκάστηκαν να αλλάξουν τόπο διαμονής και τα παιδιά έπρεπε να εργαστούν για να προσφέρουν στην οικογένεια.

Ο Άγιος ως πρωτότοκος έπιασε δουλειά σε ένα εξάδελφο της μητέρας του που ήταν μπακάλης. Εκεί συνήθιζε να συχνάζει ένας Αγαρηνός Αλής ονόματι. Βλέποντας τον Νικόλαο να είναι πολύ εργατικός κι έξυπνος ζήτησε από τον μπακάλη να τον πάρει στην υπηρεσία του. Ο θείος του Αγίου αρνήθηκε και είπε στον Αλή ότι έπρεπε πρώτα να πάρει τη συγκατάθεση της μητέρας του παιδιού. Ο Αγαρηνός θύμωσε και μετά από επτά μέρες γύρισε και άρπαξε βιαίως τον Νικόλαο και τον έφερε αμέσως στο χαρέμι του. Ο πατέρας του Αγίου ζητούσε επιμόνως από τον Αλή να του δώσει το γιο του πίσω, αλλά αυτός του έλεγε με αυθάδεια και προκλητικότητα: «Εγώ μπρε Αυγερινέ ξέρεις καλά ότι έχω το παιδί μου στον πόλεμο· λοιπόν όταν επιστρέψει, τότε έλα να πάρεις τον γιό σου».

Γυρίζοντας ο γιος του Αγαρηνού παραπονέθηκε στο πατέρα του γιατί έχει στο χαρέμι του ένα ρωμιόπουλο. Και ο Αλής του απάντησε ότι σύντομα θα ανάγκαζε το Νικόλαο να ασπασθεί το Ισλάμ. Έτσι και έγινε, αφού λοιπόν του έκαναν περιτομή οι οπαδοί του ψευτοπροφήτη Μωάμεθ, τον ονόμασαν Ιμπραήμ.

Ο Άγιος μετά από δύο μήνες και αφού μετανόησε για την πτώση του έφυγε κρυφά από τον Αγαρηνό και γύρισε στο πατέρα του ζητώντας του να τον συγχωρήσει και να τον κρύψει. Ο πατέρας του τον έκρυψε σε μια κοντινή περιοχή. Εκεί κατά θεία οικονομία ζούσε μια καλόγρια, θεία του πατέρα του Αγίου, η οποία τον βοήθησε να πιάσει δουλειά ως κτίστης μαζί με άλλους τεχνίτες.

Τις ημέρες εκείνες ένα καράβι έφευγε για Κρήτη. Μαζί με τους τεχνίτες που έφευγαν για την Κρήτη μπήκε στο καράβι και ο Άγιος. Κατά τη διαμονή στην Κρήτη τον πρώτο καιρό οι τεχνίτες φέρονταν απάνθρωπα στο Νικόλαο, τον ράβδιζαν και τον άφηναν πεινασμένο. Από τις κακουχίες ο Άγιος δεν άντεξε και αναχώρησε από την περιοχή εκείνη, και αφού έφτασε σε ένα εξωκκλήσι βρήκε έναν ιερέα. Του εξιστόρησε με δάκρυα τα συμβάντα της ζωής του και ο ιερέας αφού του είπε ότι προ λίγων ημερών πέθανε ο γιός του, του ζήτησε να τον υιοθετήσει. Μετά από τρία χρόνια ο ιερέας πέθανε και ο άγιος αναγκάστηκε να αναχωρήσει στο Άγιο Όρος στη Μονή Καρακάλλου όπου εκάρη μοναχός. Πριν λάβει το Αγγελικό σχήμα προσπαθούσε να βρει έναν έμπειρο πνευματικό για την εξομολόγησή του, διότι κατά την παραμονή του στην Κρήτη σε κανένα πνευματικό, ούτε και προς τον ψυχοπατέρα του εξομολογήθηκε την αμαρτία του, ότι ήταν Τούρκος. Γι' αυτό το λόγο όμως όλα αυτά τα χρόνια δεν τολμούσε να πλησιάσει στη θεία Κοινωνία προσποιούμενος διάφορους λόγους, ότι δεν ήταν έτοιμος.

Στη Συνοδεία όμως των πατέρων της Μονής Καρακάλλου βρήκε τον πνευματικό που τον εξομολόγησε και έτσι με κατάνυξη και συντετριμμένη καρδιά κοινώνησε των θείων Μυστηρίων.

Ο ένθεος ζήλος του ήτανε παράδειγμα για τους μοναχούς. Του άρεσε να ασκείται στις νηστείες, στις αγρυπνίες, στις γονυκλισίες και σε άλλους ασκητικούς αγώνες. Θέλησε να αποσυρθεί και σε σκήτη για πιο έντονο πνευματικό αγώνα και οι πατέρες της Μονής με πολλή αγάπη του έδωσαν

απολυτήριο για τη Σκήτη. Όμως ο Άγιος, μη αναπαυθείς, επέστρεψε πάλιν στη Μονή.

Στη Μονή Καρακάλλου παρέμεινε 35 χρόνια. Μέσα σε αυτό το διάστημα το έτος 1797, 6 Ιουνίου, διορίστηκε από την Ιερά Μονή, στο Μετόχι της θείας Μεταμορφώσεως, στο χωριό Μαργαρίτες στο Ρέθυμνο της Κρήτης. Εκεί παρέμεινε για 6 χρόνια, και μετά επέστρεψε στο Άγιον Όρος.

Έπειτα από πολλή άσκηση και προσευχή αποφάσισε να επιστρέψει στον τόπο καταγωγής του και να ομολογήσει ενώπιον των Αγαρηνών την πίστη του στον Χριστό. Οι Σαρακηνοί αφού τον ράβδισαν και τον διαλόμπευσαν, του έκοψαν τα χέρια και τα πόδια και τελικά τον θανάτωσαν στις 30 Δεκεμβρίου το 1818.

Οι χριστιανοί, αφού πρώτα φιλοδώρησαν τον τύρανο κατάφεραν και πήραν το άγιο λείψανο ώστε να το ενταφιάσουν. Το μετέφεραν με τιμή και με ευλάβεια στην πόλη του Τυρνάβου και το ενταφίασαν πίσω από το ιερό βήμα του ναού των Αγίων Αποστόλων.

Τμήματα του Λειψάνου του παραδόθηκαν στη Μονή Καρακάλλου όπου οι πατέρες τα υποδέχθηκαν με μεγάλες τιμές. Υποδέχθηκαν τον Άγιο ως αδελφό τροπαιούχο και νικητή της πλάνης του διαβόλου. Η Ιερά Μονή από τότε καυχάται για τον Άγιο Γεδεών και εορτάζει μεγαλοπρεπώς την αγία μνήμη του στις 30 Δεκεμβρίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

29 Δεκεμβρίου	Δευτέρα	7:30 – 9:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Των Αγίων 14000 νηπίων. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου Των Αγίων νηπίων. 5 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετά Θείου κηρύγματος. Αγίου Γεδεών του καρακαλλινού του εν Τυρνάβω.
30 Δεκεμβρίου	Τρίτη	7:00 – 9:30 π.μ. Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος. Αγίου Γεδεών του καρακαλλινού του εν Τυρνάβω. 5 μ.μ. Εσπερινός.
31 Δεκεμβρίου	Τετάρτη	7:00 π.μ. – 9:00 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Απόδοση Εορτής των Χριστουγέννων. Μελάνης οσίας της Ρωμαίας. 9:00 μ.μ. – 1 π.μ. Ιερά Αγρυπνία. Βασιλείου του Μεγάλου. Περιτομή του Κυρίου. Προσκύνηση Ιερού Λειψάνου Αγίου Βασιλείου.
1 Ιανουαρίου	Πέμπτη	7:00 – 10:30 π.μ. Όρθρος της εορτής και εν συνέχεια Θεία Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου. Δοξολογία επί το Νέο Έτος – Κοπή Βασιλόπιτας. Προσκύνηση Ιερού Λειψάνου Αγίου Βασιλείου. 5 μ.μ. Εσπερινός.
2 Ιανουαρίου	Παρασκευή	7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου. 5 μ.μ. Εσπερινός
3 Ιανουαρίου	Σάββατο	7 – 9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Ανακομιδή Ιερού Λειψάνου Αγίου Οσιομάρτυρος Εφραίμ του Νέου. 5 μ.μ. Εσπερινός.